

PREJELI SMO Koliko je vredna pravna država?

Združenje multiple skleroze Slovenije (ZMSS), nacionalna reprezentativna invalidska organizacija, ki deluje v javnem interesu na področju socialnega varstva, je v svojem 40-letnem delovanju z vlaganji v obnovo in razvoj hotela Mladika postalo 25,4-odstotni delničar Term Topolšica.

V sodelovanju z Univerzitetnim inštitutom za rehabilitacijo smo razvili program skupinske obnovitvene rehabilitacije v Naravnem zdravilišču Topolšica, v razvoj in izvajanje tega programa vlagali vse razpoložljive resurse in zagotovili sistematično, multidisciplinarno in individualno obravnavo oseb z MS na najvišjem strokovnem nivoju.

Podpirali smo razvoj Term Topolšica, d. d., kot družbeno odgovorno podjetje. Bolj kot donos na vloženi kapital nam je bila pomembna vsebina, in ker smo kot največji posamezni delničar imeli svojega predstavnika v nadzornem svetu, smo se lahko vsa leta zavzemali za tak vsebinski in kadrovski razvoj, ki je bil v interesu največjega števila deležnikov in ki je veliko prispeval k nespornemu poslovnemu uspehu term.

Po štirih desetletjih odrekanj in truda smo danes upravičeno zaskrbljeni zaradi nedavnih dogodkov v Termah Topolšica, vključno z zamenjavo predstavnika ZMSS v nadzornem svetu na skupščini družbe, in zaradi obetov prihodnosti. Novi nadzorni svet je namreč očitno sestavljen po željah Tomaža Ročnika, ki niti ne skriva namena skrčiti ali celo ukiniti programa za invalide z MS, od katerega so osebe z MS življenjsko odvisne, niti ne skriva želje po zamenjavi uprave in zmanjšanju obsega zdravstvenega osebja.

Javno je znano, da ima gospod Ročnik za seboj zgodovino izčrpavanja podjetij, v katerih je prevzel kontrolni delež, in da je zaradi suma oškodovanja gospodarskih družb v kazenskih postopkih.

Gospod Ročnik je kontrolni delež Term Topolšica prevzel z delnicami, ki so iz neznanih razlogov še vedno

knjižene nanj, čeprav so jim jih zasegle banke, med njimi Probanka, kjer je direktorica sestra gospoda Ročnika, in s parkiranimi delnicami v formalni lasti družbe ACH.

Agencija za trg vrednostnih papirjev je zato zoper nekatere delničarje term uvedla postopek zaradi suma kršitev prevzemne zakonodaje. 25-odstotni paket Term Topolšica, ki je formalno v lasti družbe ACH, je Dnevnik 20. junija 2014 (»Zaradi ATPVP preložili skupščino Topolšice«) označil za parkirišče delnic, ker je Ročnik na ACH prenesel delnice, ki jih je kupil od Zdravilišča Rogaška, in se s tem izognil objavi prevzemne ponudbe ter seveda plačilu prevzemne premije.

Kako se je, če se je, končal postopek ATPVP, nam tudi kot največjemu posameznemu delničarju ni bilo dopuščeno izvedeti. Vsekakor ATPVP ni preprečila zamenjave člana nadzornega sveta in njeno delo nikakor ne vzbuja optimizma za vnaprej.

Zgodba odpira vrsto relevantnih pravnih, predvsem pa etičnih vprašanj. Ali res lahko ljudje, kot je Ročnik, kljub evidentnemu vzorcu izčrpavanja družb in kljub utemeljenemu sumu kršenja zakona o prevzemih nemoteno izrinejo predstavnika največjega posameznega delničarja in nadzornega sveta družbe? Ali res lahko kljub utemeljenemu sumu kršitve zakona o prevzemih zamenjajo upravo in nadaljujejo svoj modus operandi izčrpavanja podjetij, ker menda za to ni nihče pristojen?

Ali smo družba, kjer je parola pravna država postala alibi za protipravna in etično ter moralno nesprejemljiva dejanja? Kakšno sporočilo pošiljamo vlagateljem, predvsem malim delničarjem, če lahko pogrebec podjetij Ročnik z manevrom parkiranja delnic izniči trud, vložek in interes največjega posameznega delničarja? Kaj kot družba sporočamo 2250 slovenski invalidom z multiplo sklerozo, ki bodo zaradi osebnega okoriščanja ljudi, kot je Ročnik, ostali brez obnovitvene rehabilitacije, ki lahko zanje

pomeni razliko med življenjem in smrtjo?

V občem navdušenju nad načelom pravne države pozabljamo, da gre v bistvu za fluiden koncept, ki si ga v različnih državah in pravnih redih razlagajo različno. Ali so zakoni namenjeni sami sebi ali zaščiti državljanov? Koliko je vredna pravna država, ki ne zmore zaščititi niti najbolj ranljivih? Ali si gre zakone res razlagati formalistično, češ, za to ni nihče pristojen, ali pa vendarle življenjsko in vsaj poskušati najti način, da se prepreči ponovitev Ročnikovih rabot iz preteklosti in zaščititi tiste, ki pravne države ne zlorablajo?

Združenje multiple skleroze Slovenije in naših 2250 članov nimamo časa čakati na odgovore. Ne moremo mirno čakati, da Ročnik, potem ko nas je že izrinil iz nadzornega sveta, postavi svojo upravo in tako kot v prevzemnih doslej izčrpa in pokoplje terme, mi pa bi morali potem pravico iskati na skritih računih v davčnih oazah.

Ali sploh hočemo tako pravno državo, ki je po meri lopovov, ne zna ali ne zmore pa zaščititi navadnih, poštenih ljudi, ker nihče ne more, noče, nima pristojnosti preprečiti niti tistih krivic in svinjarij, čeprav bi se jih dalo? Je potem presenetljivo, da postaja tako imenovanemu malemu človeku privlačna avtokracija?

Zato apeliramo na politike, medije, pristojne in malo manj pristojne inštitucije države: ne dopustite kraje namenskega javnega denarja za invalide in ne dovolite, da bodo Terme Topolšica še ena v vrsti žalostnih tranzicijskih zgodb, ker ste vsi samo nemo opazovali, ko bo povzročena nepopravljiva škoda, pa se boste spet retorično spraševali, zakaj ni nihče ničesar storil, ko bi lahko in ko bi moral!

ALOJZIJ JEŠELNIK
predsednik Združenja multiple
skleroze Slovenije